ஜநவிநோதிநி.

இல. 8, 9.} {ஆகஸ்டு மீ / செப்டெம்பர் மீ} 1879. [புஸ்த. X.

மின்சாரத்தைப்பற்றிய விசேஷங்கள்.

மின்சாரத்தால் உண்டாயிருக்கிற பல அதிசயமான காரியங்களைப்பற்றி நாம் இந்த ஜநவிநோதிநியில் முன்னமே இரண்டோரிடங்களில் எடுத்துரைத்திருக்கிறோம். மின்சாரத்தின் உதவியைக் கொண்டு உலகத்திற்கெல்லாம் உபகாரமான பல விஷயங்கள் இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பவைமாத்திரமேயல்ல; அதைப் பற்றி இன்னும் மென்மேலும் ஆலோசனை செய்யச்செய்ய, இதுவரையில் ஒருவரும் கனவிலேகூடக் கருதாத இன்னும் பலவிஷயங்கள் புதிதுபுதிதாய்த் தோன்றும்.

முற்காலத்தில் அடிக்கடிக் கப்பல்களுக்கு மின்னலால் அபாயம் நேர்ந்துகொண்டேயிருந்தது. மிகவும் உபயோகமான மின்வாங்கியென்னும் கருவி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதனால், இப்போது கப்பல்களெல்லாம் கடலில் எக்காலத்திலும் ஒரு அபாயமுமின்றிச் சுகமாய் யாத்திரைசெய்துவருகின்றன. தூரதேசத்துச் செய்திகளை எவ்வளவுதூரமானாலும் நொடிப்பொழுதில் கொண்டுபோய் வரிவடிவமாய்க் குறிப்பித்துக் காட்டத்தக்க மின்தபால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. பின்பு ஒலிவடிவமாகவே செய்திகளைத் தூரதேசங்களுக்குக் கொண்டுபோகத்தக்கதாய் ஒலிகாட்டிக்கருவி ஏற்பட்டு, ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் பல்லிடங்களில் அந்தக் கருவியாலேயே செய்திகள் அறிவிக்கப்பட்டுவருகின்றன. முதலில், ஓரே காலத்தில் பல செய்திகள் அனுப்பவேண்டுமென்றால், அதற்குத் தனிக்கம்பிகளையே வழங்கிவந்தார்கள். பின்னும் பலவிதமாய் ஆராய்ச்சிசெய்ததில், இருபுறமாயும் பல செய்திகள் ஓரே கம்பியாலேயே அனுப்பக்கூடுமென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பெரிய சபைமுதலிய இடங்களில் மிகவும் நுணுக்கமான சத்தம் யாவருக்கும் உரத்துத் தெளிவாய்க் கேட்கும்படிக் கேள்விக்கருவியொன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது; பின்பு அதையே துணை

யாகக்கொண்டு பேரொலிக்கருவியென்று ஒரு யந்திரம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. மூக்கண்ணாடியால் கண்ணுக்கு விசேஷசகாயம் உண்டாயிருப்பதுபோல், இந்தப் பேரொலிக்கருவியால் காதுக்கு மிக்க உதவியுண்டாகுமென்று தோன்றுகின்றது. ஆட்டம் பார்க்கப்போகிறவர்கள் பல காட்சியும் கண்ணுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்படிப் பார்வைக்கண்ணாடிகளைக் கையோடு கொண்டுபோவதுபோல, காது செம்மையாய்க் கேளாதவர்கள் பாட்டுகேட்க வேண்டுமென்றால் இந்தக் கருவியைக் கையோடு கொண்டுபோகலாமென்கிறார்கள். அந்தக் கருவியை மடியில்வைத்துக் குழாயைக் காதிலே வைத்துக்கொண்டிருப்போமானால் பாட்டுகளெல்லாம் உரத்தகுரலாய்க் காதுக்குக் கேட்கும். சத்தம் எவ்வளவு உரப்பாய்க் கேட்கவேண்டுமென்றாலும் அதற்கேற்றபடி அந்த யந்திரத்தைத் திருப்பிக்கொள்ளலாம். இதனால் கண்பார்வை மந்தமாயிருப்பவர்களுக்கு மூக்கண்ணாடி இன்றியமையாதிருப்பதுபோல, காது செவிடாயிருப்பவர்களுக்குச் சீக்கிரமே இந்தப் பேரொலிக்கருவியும் இன்றியமையாததாய்விடுமென்று தோன்றுகின்றது. அநேகம் செவிடர்கள் தங்களுக்கு அவ்விதமான கருவி செய்துகொடுக்கும்படி அதைக் கண்டுபிடித்தவர்க்கு வேண்டி விண்ணப்பம் எழுதிக்கொண்டதாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். காது நன்றாய்க் கேட்கிறவர்கள், வெடிதீர்க்குங்காலங்களிலாவது இடிமுழக்கம்முதலான பேரொலியுண்டாகுங்காலங்களிலாவது அந்தக் கருவியைக் காதிலே வைத்துக்கொண்டிருப்பார்களானால், பின்பு ஒருபோதும் அதைக் கையாலேகூடத் தொடமாட்டார்கள்; அதாவது, அந்தச் சத்தம் அவர்கள் காதுக்கு அப்போது அவ்வளவு கடினமாய்க் கேட்கும்.

இப்படி ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் வெகுசீக்கிரத்தில் மின்சாரத்தின் உபயோகத்தால் பல அற்புதமான விஷயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவென்றால், மிகவும் சிறந்ததான அந்த மின்சாரத்தில் இன்னும் எவ்வளவு அதிசயங்கள் இருக்கின்றனவோ நாம் அதை எப்படிக் கண்டு சொல்லக்கூடும்! பதார்த்தங்களின் உருசிகளையெல்லாம் வெகு தூரத்திலிருந்தே கண்டறியத்தக்கதாய் நாவுக்கு மிகவும் அனுகூலமான உருசிகாட்டிக்கருவியென்னும் ஒரு யந்திரமும் வெகுசீக்கிரமே உண்டாகுமென்று இதனால் தோன்றுகிறது. இக்கருத்து அவ்வளவு சிறந்ததன்றாயினும், ஒரு மனிதன் வெகு தூரத்திலிருந்தே கண்காணாதவிடத்திலுள்ள ஒரு பண்டத்தின் உருசியை எளிதாய் அறிந்துகொள்ளும்படியாயிற்றென்றால் அப்பொழுது சாஸ்திரம் பெற்ற பெருமையை நாம் என்னென்று சொல்லலாம்!

மேலும் சீக்கிரத்திலேயே இந்த மின்சாரத்தின் சகாயத்தால் பங்கா இழுப்பதற்கு வழியேற்படுமென்று தோன்றுகின்றது. அது ஏற்படுமானால் அதிக உஷ்ணபூமியான இத்தேசத்தில் பல உத்தி

யோகசாலைகளிலும் தனவான்களுடைய வீடுகளிலும் சுலபமாய்க் காற்று உண்டாக்கிக்கொள்வதற்கு வெகு சகாயமாய்விடும். தையல்முதலிய பல கைத்தொழில்களும் மின்சாரத்தினாலேயே சுலபமாய்ச் செய்யும்படியாகுமெனக் காண்கிறது.

இவையெல்லாவற்றுள்ளும் மிகவும் அதிசயமான மின்செய்கை மற்றொன்று உண்டு; அதாவது மின்னொளிவிளக்கு. மின்சாரத்தைக்கொண்டு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல காரியங்களுள்ளும் இதைப்போல அவ்வளவு உபயோகமானதும் அதிசயமானதும் மற்றொன்று இராதெனத் தோன்றுகின்றது.

ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்த மின்னொளிவிளக்கு முதல் முதல் பாரிஸ்நகரத்தில் புதிதாய்க்கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பின்பு அங்கே வெகுகாலமாய் வழங்கிவந்த எண்ணெய் மெழுக்குவர்த்தி முதலிய பழைய விளக்குக்கருவிகள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் நீக்கப்பட்டன. அது அத்தேசத்தில் நன்றாய்ப் பரவிச் சாதாரணமாய்ப்போமளவும், லந்தன்நகரத்திலாவது மற்றெந்தவிடத்திலாவது ஒருவரும் அம்மாதிரி செய்துபார்க்க முயலவேயில்லை. இப்பொழுது அவ்வொளிவிளக்கின் பெருமையை நாம்கூடக் கண்ணாரக்கண்டு களிக்கும்படியாயிற்றல்லவா? இச்சென்னைமாநகரில் பீபில்ஸ்பார்க்கென்னும் சிங்காரத்தோட்டத்திலே சனிவாரந்தோறும் மாலையில் வாத்தியமேடையைச்சுற்றி மிகவும் அலங்காரமாய் மின்னொளிவிளக்குகள் பிரகாசிப்பதை இவ்விடத்தில் அநேகர் பார்த்து ஆநந்தித்திருக்கலாம். அங்கே வாத்தியமேடையைச்சுற்றி ஐந்துவிளக்கும், மத்தியில் ஒரு விளக்கும்ஆக ஆறுவிளக்குகளே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; ஆயினும் அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு சந்திரன் உதித்தாற்போல எத்தனை தூரத்துக்கெத்தனைதூரம் எவ்வளவு அழகாய்ப் பிரகாசிக்கின்றன!

ஐரோப்பாவில் அதிக சமர்த்தர்களான சாஸ்திரிகள் பலர் காஸ் என்னப்பட்ட அக்கினிவாயுவுக்குப் பதிலாக மின்சாரத்தையே கொண்டு பலகாரியங்களையும் நடத்திக்கொண்டுபோகவேண்டுமென்று முயன்றுவருகிறார்கள். அவர்கள் இன்னும் நன்றாய்க் காரியசித்தி பெறவில்லையென்றாலும், இந்தப் புதுவிளக்கு சாதாரணமாய் வீடுகளிலே கூடத் தீபாலங்காரத்திற்கு உபயோகப்படும்படியான நிலைக்கு வருவதற்குள் எவ்வளவோ அதிசயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. சாதாரணமாய் உச்சவகாலங்களிலும், ஆட்டம் முதலிய பல விநோதங்களுக்காக இரவில் சபைகூடுகிறகாலங்களிலும், இவ்விதமான விசேஷகாலங்களிலெல்லாம் தீபாலங்காரம் செய்வதற்கு இதைவிட அற்புதமாய் எற்றவிளக்கு வேறொன்றுண்டோ? சிலநாளைக்குமுன் இச்சென்னையில் ஆட்டிய வில்ஸனுடைய சிறந்த சர்க்கஸ் ஆட்டத்தை அநேகர் பார்த்திருப்பார்களே? அப்போது இராக்காலங்களில் இம்மின்

னொளிவிளக்கு அமைத்திருந்தது எவ்வளவு அழகாயிருந்தது! ஆட்டத்தைப்பார்க்க ஆவல்கொள்ளாதவர்கள்கூட விளக்கின் அதிசயத்திற்காகப்போய்ப் பார்த்தார்களல்லவா? மேலும் இத்தேசத்தில் திருவிழாமுதலிய பல காலங்களில் தீவட்டிகளாலும் விளக்குகளாலும் பலவிதமான சேதங்கள் உண்டாயிருக்கக் கேட்டிருக்கிறோமே; மின்னொளி விளக்கானால் அப்படிப்பட்ட தீங்குகளுக்குச் சிறிதளவாவது இடமுண்டா? இதுவரையில் ஐரோப்பாவில் சிறந்தவிளக்காக வழங்கிவந்த அக்கினிவாயுவிளக்கைப் பார்க்கிலும் இவ்விளக்கு பலவகையிலும் நயமானதென்கிறார்கள். முப்பத்துநாலாயிரம்ரூபாய் விலையுள்ள ஒரு யந்திரத்தைக்கொண்டு, ஆயிரத்து ஐந்நூற்றுநாற்பதுகஜம் நீளமும் நாற்பத்துநான்குகஜம் அகலமும் உள்ள ஒரு வெளியில் முப்பத்தாறு மின்னொளி விளக்கேற்றினதாய்ச் சீமையில் ஒருவர் சொல்லுகிறார். அதனால், சாதாரணமான விளக்கு இரண்டாயிரம் விளக்கேற்றினால் எவ்வளவு வெளிச்சமுண்டாகுமோ அவ்வளவு வெளிச்சமுண்டாயிற்றாம். அந்த யந்திரத்தை ஆட்டுவதற்கு வேண்டியசெலவும் மேல்விசாரணைச்செலவுமாய் மணிக்கு ஐந்தேகால் ரூபாய் ஆகின்றதாம்.

இம்மின்னொளிவிளக்கு அக்கினிவாயு விளக்கைப்பார்க்கிலும் மிகச் சிறந்ததென்பதுமாத்திரமேயல்ல, அதைப்போலத் தீங்கு விளைவிக்கத்தக்கதன்று; ஏற்றும்போதாகட்டும் அணைக்கும்போதாகட்டும், அதைப்போலக் கெட்டநாற்றம் ஒன்றும் இதில் உண்டாவதில்லை. மற்ற விளக்குகளானால் வெப்பம் அதிகமாயிருக்கும்; மின்னொளிவிளக்கில் வெப்பம் சிறிதும் தோன்றுவதில்லை; கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியான அழகிய காந்தியொன்று அதில் அமைந்திருக்கின்றது. விளக்கு வெடிப்பதற்கு ஏதுவேயில்லை. ஏககாலத்தில் ஏற்றும்படியாகவும் அணைக்கும்படியாகவும் இருப்பதனால், அதற்குச் செலவழிக்கவேண்டியகாலமும் செலவும் மிகுதியாகின்றது. தூரமானவிடங்களிலும் தெருக்களிலும் சுலபமாய் ஏற்றுவதற்கு இவ்விளக்கு அநுகூலமானதன்றே எனச் சிலர் ஆக்ஷேபிக்கிறார்கள். அப்படிப் பொதுவாய் எங்கும் ஏற்றுவதற்கு அநுகூலமானதல்லவென்றாலும், பெரிய சபைகளிலும் நாடகசாலைகளிலும் கோயில் முதலானவிடங்களிலும் தீபாலங்காரம்செய்வதற்கு இதைப்போல் ஏற்றவிளக்கு வேறுண்டோ? இத்தனைக்கும் மின்னொளிவிளக்கு இப்போதுதான் புதிதாய் ஆரம்பித்ததல்லவா? நாளடைவிலே இதன் வருத்தமெல்லாம் நீங்கி வெகு சுலபமான கருவியாய்விடுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

சாதாரணமாய்த் தெருக்களிலும் வீடுகளிலும்கூட இதைவிளக்கை உபயோகப்படுத்தும்படி இப்போது பல சோதனைகள் நடந்து வருகின்றன.

யானை.

இப்பூமண்டலத்தில் உள்ள பலவிதப் பிராணிகளுள்ளும் மிகப் பெரிய ஜந்துவாயிருக்கின்ற யானை இத்தேசத்திலும் ஆபபிரிக்காவிலும் விசேஷித்திருக்கின்றன. யானை சிறந்த வலிமையும் நுட்ப புத்தியும் சாமர்த்தியமும் பொறுமையுமுடையது. அதற்கே கோபம்வந்தாலும் சரி, ஒருவரால் ஏவப்பட்டாலும் சரி, அப்போது யானைக்கு எதிர் ஒன்றுமே கிடையாது; பழக்கினால் அதைப்போல மனிதர்களுக்கு அடங்கி ஆட்பட்டிருக்கிற பெரியஜந்து வேறொன்றுமில்லை.

யானைகள் சுயேச்சையாய்க் காடுகளில் திரிந்துகொண்டிருக்கும்போது, தலைமையாய் ஒரு யானையால் மற்றவையெல்லாம் நடத்தப்பட்டுக் கூட்டம்கூட்டமாய்த் திரியும். அப்படியிருக்க ஒவ்வொரு யானை வெறிபிடித்துத் தனியே ஓடிப்போவதுமுண்டு. தந்தத்திற்காக யாராகிலும் வேட்டையாடவாவது யானைபிடிக்கவாவது வந்தால், அதை நன்றாய்த் தெரிந்துகொண்டு யானைகள் அவர்கள் கையில் அகப்படாமல் ஓடிப்போம். அதனால் யானைபிடிக்க வேண்டியவர்கள் செய்யும் உபாயமென்னவெனில், வீழ்ந்தயானை மறுபடி ஏறக்கூடாதபடி பெரியதாய்ப் படுகுழிவெட்டி அதில் யானைக்குவேண்டிய இரைபோட்டுத் தந்திரமாய்ப் பிடிக்க முயல்வார்கள். இத்தேசத்தில் பெண்யானைகளுக்குக் கொம்பு வளர்வதில்லை; ஆப்பிரிக்காதேசத்தில் பெண்யானைகளுக்குக்கூடக் கொம்பு நீண்டு வளர்வதுண்டு.

இத்தேசத்தில் முற்காலத்திலே யானைகளை வெகு நன்றாய்ப் பழக்கிப் பலவிதமாய் உபயோகப்படுத்திவந்தார்கள். உழைக்கும்போது ஊக்கமும் ஆக்கிரகமும் யானைக்கு மிகவும் அதிகம். சில நாளைக்குமுன்னே ஒரு கப்பல் கரையோரத்திற்கு வருவதற்காக அதில் ஒரு யானையைக் கட்டியிழுக்கச்செய்தார்கள். எங்கேயோ தடைபட்டு அந்தக் கப்பல் சிறிதும் நகராமற்போகவே, யஜமானன் மிகுந்த கோபத்துடன், இந்தச் சோம்பேறியானையை அவிழ்த்துத் துரத்திவிட்டு மற்றொருயானையைக் கொண்டுவந்து கட்டென்று கடுமையாய் உரத்துச்சொல்ல, அந்தக் கடுஞ்சொல்லைக் கேட்டுப்பொறுமல், அவ்யானை முன்னிலும் அதிக ஊக்கத்துடன் அதை இழுத்துப்பார்த்துக் கூடாமையால் மண்டையை உடைத்துக்கொண்டு இறந்ததாம்.

பூர்வகாலத்தில் சண்டைக்கே யானைகள் விசேஷமாய்ப் பழக்கப்பட்டிருந்தன. ஒன்றுக்கொன்று நேராய் யானையே சண்டைசெய்வதுமுண்டு; போர்வீரர்களுக்கு ஏறிச்செல்ல வாகனமாயிருப்பது

முண்டு; ரதங்களை இழுக்க உபயோகப்படுவதுமுண்டு. இத்தேசத்து ராஜாக்களிடத்தில் சாதாரணமாய்ப் பல யானைகள் இருப்பதோடுகூடப் பட்டத்து யானையென்று மிகவும் சிறப்புபெற்று ஒரு யானை இருப்பதுண்டு. அது எப்போதும் பொன் வெள்ளி ரத்தினம் முதலியவைகளால் அழகாய் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். விசேஷகாலங்களில் அதன்மேல் அம்பாரிபோட்டு ஏறிக்கொண்டு அரசர்கள் ஊர்கோலம் வருவார்கள். சிலகாலங்களில் கொலைக்குற்றவாளிகளைக் காலால் மிதித்துக் கொன்றுபோடவும் அந்த யானையை உபயோகப்படுத்துவதுண்டு. மேலும் தேவாலயங்களுக்குத் திருமஞ்சனம் கொண்டுவரவும், உச்சவகாலங்களில் மேலே வாத்தியங்கள் ஏற்றி வாசித்துக்கொண்டுபோகவும் யானைகள் பலவிதமாய்ப் பயன்படுகின்றன. 'யானை இருந்தாலுமாயிரம் செத்தாலும் ஆயிரம்' என்கிறபடி எப்போதும் மன்னவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் உபயோகப்படுவதான யானைமேல் அம்பாரிபோட்டு ஏறி அலங்காரமாய் நடாத்தும் காட்சிப் படத்தை இச்சஞ்சிகையுடன் சேர்த்தனுப்பி இருக்கிறோம்.

சுதேசசரித்திரவிலாசம்.

நூர்ஜிஹான் என்னும் பெண்ணரசி கதை (தொடர்ச்சி).

ஜிஹாங்கிர் ஒரு பெரிய யானையைக்கொண்டு ஷியர்ஆப்கனைக் கொல்லப்பார்த்து அந்தத் தடவையும் ஏமாந்துபோனானென்று சென்ற சஞ்சிகையிற் சொன்னோமே. இப்படி இன்னும் பலதடவை அவனைக் கொல்ல முயன்றும் பயன்படாமற்போகவே, அரசனுக்கு வெட்கமும் ரோஷமும் அதிகமாயிற்று; அதனால் அதிக ஆக்கிரகங்கொண்டு எவ்விதத்திலாயினும் அவனைக் கொல்வதே காரியமென்று ஒரே பிடிவாதங்கொண்டான்.

அரசன் கருத்து இப்படிப்பட்டதென்று அறிந்துகொண்டு வங்காளத்துக் கவர்னராயிருந்த ஒருவன் ஒருநாள் மிகக்கொடியவர்களான நாற்பதுவீரர்களை அழைத்துத் தக்க தருணம்பார்த்து ஷியர் ஆப்கனைக் கொன்றுவிட்டுவரும்படி அனுப்பினான். அப்போது ஷியர்ஆப்கன் தன் தைரியமும் பராக்கிரமமுமே தனக்குப் போதுமான துணையென்று தனிப்புறமான ஓரிடத்தில் வசித்துக்கொண்டிருந்தான். அண்டையில் ஒருவருமில்லாமல் இரவில் அவன் படுத்துத் தூங்குகிற தருணம்பார்த்து, தங்களுக்கு விசேஷ வெகுமதி கிடைக்கப்போகிறதென்கிற சந்தோஷத்தால் அவ்வீரர்கள் சிறிதும் அஞ்சாமல் ஒரேகூட்டமாய் அவன் படுத்திருந்த அறைக்குட்சென்று அவனைக் குத்தப்போனார்கள். அப்போது அவர்களுள் ஒருவன், அவர்கள் செய்யத்துணிந்த கொடுஞ்செயலைக்கண்டு

மனம்பொருமல், அவசரப்படவேண்டாம்; நாம் மனிதர்களல்லவா! நாற்பது பேராய்க்கூடி ஒருவனைக் கொல்வது நியாயமா என்றான். அந்த அரவத்தைக் கேட்டுத் திடீரென்று ஷியர்ஆப்கன் விழித்துக் கொண்டுபார்த்து, அத்தனைபேரும் ஒரேமுகமாய்த் தன்னைக் கொல்லவந்து நிற்கிறார்களென்பதுகண்டு, சரேலென்றெழுந்து தன்மேல் சிறிதும் காயம்படாமல் அத்தனைபேரையும் தான் ஒருவனாகவே அடித்துத் துரத்தினான்.

இப்படி அவன் தன்னந்தனியே சிறிதும் அஞ்சாமல் அத்தனை பேரையும் அடித்துத் துரத்தினதைக்கேட்டு அசகாயசூரனென்று அவனுடைய பேரும் புகழும் உலகமெங்கும் பரந்தது. அவன் எங்கேபோனாலும் அங்கங்குள்ளவர்களெல்லாம் வெகு ஆச்சரியமாய் அவனைப் பார்க்க ஓடிவந்தார்கள். அவனுடைய பெருமைகளைப்பற்றிப் பல சரித்திரங்களும் பாட்டுகளுங்கூட உண்டாக்கப்பட்டன. பின்பு இப்படிப்பட்ட அபாயமான இடத்திலிருப்பது தகுதியல்லவென்று ஷியர்ஆப்கன் பரதவனம்போய்ச் சேர்ந்தான்.

இந்தத்தடவை ஷியர்ஆப்கன் காட்டின வீரச்செயலையும் கேட்கவே அவனிடத்தில் ஆக்கிரகம் உள்ளடங்காமல் ஜிஹாங்கீர், முன்னிலும் சிறந்ததாய் மற்றொரு தருணந்தேடி எவ்விதத்திலாயினும் அந்தப் பகைவனை வெல்லவேண்டுமென்று, வங்காளத்திலிருந்த அதிகாரிக்குக் கட்டளையிட்டான்.

நாம் ராஜாங்கத்துக்கு வெகு தூரத்திலிருக்கிறோம்; இங்கே அரசனுடைய கொடுமைகளொன்றுக்கும் இடமில்லையென்று ஷியர் ஆப்கன் பரதவனத்தில் சுயேச்சையாய் வசித்துக்கொண்டிருக்கையில், வங்காளத்து அதிகாரி தன் விசாரணைக்குட்பட்ட தேசங்களைப் பார்க்கப்போகிறதாய்ச் சாக்கிட்டு அளவற்ற சேனைகளுடனே பரதவனத்துக்குப் பயணப்பட்டான்; தன் உட்கருத்து இன்னதென்பதைத் தன்னுடன் வருகிற வீரர்களுக்குமட்டும் ரகசியமாய்க் குறிப்பித்திருந்தான். ஏறக்குறைய சமமான நிலையிலிருப்பவர்களுக்குள் ஒருவனுக்கு விசேஷமாய்ப் பிரசித்தியுண்டாகக் கேட்டால் அவனிடத்தில் மற்றவர்கள் பொறாமைப்படுவது உலகவியற்கையல்லவா? ஷியர்ஆப்கனிடத்தில் எவர்க்கும் பொறாமை அதிகம். அதனால் அவ்வீரர்களெல்லாம் அந்தச் சூதுக்கு உட்பட்டுச் சந்தோஷமாய்ப் போனார்கள்.

அவர்கள் வருவதுகண்டு ஷியர்ஆப்கன், மனதில் யாதொரு விகற்பமும் தோன்றாமல், சந்தோஷமாய் எதிர்கொண்டுவந்து, அவ்வதிகாரியோடு விநோதமாய்ப் பேசிக்கொண்டே அவர்களைத் தன் வீட்டுக்கு விருந்துண்ண அழைத்துக்கொண்டுபோனான். பாதி வழி போகையில் ஒரு வீரன் ஷியர்ஆப்கனுடைய குதிரையை ஈட்டியால் குத்தினான். உடனே சந்தேகமடைந்து அவன் மிகக் கோபத்தோடு கண்களில் நெருப்புப்பொறிபறக்கச் சுற்றி விழித்துப்

பார்த்து, குதிரையைவிட்டுக் கீழேகுதித்துத் தனக்குக் கோபமூட்டினவனைத் தரையோடுதரையாய் நசுக்கிவிட்டு, அதிகாரியின் உத்தரவில்லாமல் இப்படி ஒருபோதும் நடந்திராதென்று யானைமேலிருந்த அம்பாரியைக் கீழேதள்ளி அவ்வதிகாரியையுங்கொன்று தனக்குச் சமீபத்திலிருந்த மற்றவர்களையும் ஒருவர்தப்பாமல் அடித்துவிட்டுச் சிங்கம்போல மிகவும் பயங்கரமாய் அங்கேயே நின்றான். அதுகண்டு மிருந்தவர்களெல்லாம் அண்டையில் நிற்கமாட்டாமல் ஓடி மூலைக்கொருவராய்ப் போய்நின்று அம்புகளாலும் துப்பாக்கிகளாலும் அவனை அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்போதும் அவன் எதிர்த்துவருகிறவர்களை அடித்துக்கொண்டேயிருந்தான். ஆயினும் அத்தனைபேரும் தூரத்தில்நின்று ஒருசேர அடிக்க ஆரம்பித்தால், கையில் ஓராயுதமுமில்லாமல் அவன் தனியே என்னசெய்யமாட்டுவான்! கடைசியில் தனக்கு மரணகாலம் சமீபித்ததென்று கண்டு ஷியர்ஆப்கன் சுவாமியை மனதில் தியானம்பண்ணிக்கொண்டே நின்றான்; ஒரேதடவையில் ஆறு குண்டு மேலே வந்துவிழவே அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் கீழேவீழ்ந்தான். உலகத்தில் அசகாயசூரனாய்ப் பெரும்புகழ்பெற்றிருந்த கனவானுடைய வாழ்நாள் இப்படியாக முடிவுபெற்றது.

ஷியர்ஆப்கன் இறந்துபோனபிறகு பெண்ணரசியான நூர்ஜிஹானை அரசன் கட்டளையால் டில்லிநகரத்துக்குப் பிடித்துவந்தார்கள். ஆயினும் எந்தக் காரணத்தாலோ ஜிஹாங்கீர் அவள் முகத்தில் விழிக்கச் சம்மதிக்காமல், அங்கேயே அந்தப்புரத்தில் சிறிதும் வாசயோக்கியமல்லாத ஓரிடத்தில் அவளைச் சிறையாக்கிவைத்தான்.

நூர்ஜிஹான் மிகவும் அகங்காரங்கொண்டவள். தனக்கு மானபங்கம் நேர்ந்தால் சிறிதும் பொறுக்கமாட்டாள். அப்படிப்பட்டவளுக்கு மகா சூரனான கணவனும்போய்ச் சிறையிலும் அடைபட்டு இருக்கும்படி நேர்ந்தால் எப்படிப் பொறுப்பாள்! அதனால் அவள் மிகவும் விசனப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாளென்றாலும், அப்போதும் தன் காலத்தை வீண்போக்கவில்லை. அவள் சிறந்த யுக்தியும் சாமர்த்தியமுமுடையவள். பட்டுநூல்களாலும் பொன்னூல்களாலும் பலவிதமாய்ப் பூபோட்டுப் பட்டாடைகளுக்கு அழகுசெய்வதில் ஒப்பற்ற திறமையுடையவளாதலால், அந்த வேலைகள்செய்ய ஆரம்பித்தாள். அவள் தான் சாதாரணமான ஓராடை அணிந்துகொண்டிருந்தாளாயினும், தான் சித்திரவேலைசெய்த பட்டாடைகளையெல்லாம் தன் வேலைக்காரிகளுக்கு உடுப்பித்துத் தன் திறமை தேசமெங்கும் பரவச்செய்தாள். டில்லி ஆக்ரா முதலிய பட்டணங்களிலுள்ள சீமாட்டிகளெல்லாம் அவ்வாடைகளின் அழகைப்பார்த்து அவற்றையே வாங்கித் தரிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதனால் அவளுடைய பெயர் எங்கும்

பர்னினுமாத்திரமேயல்லாமல், அவளுக்குப் பேர்நுஞம் விசேஷ மாய்ச் சேர்ந்தது.

இப்படி எங்கும் பிரசித்திபெற்று மிக்க செல்வமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தாலும், காவலில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அவள் மிக வும் மனவருத்தமுற்றுத் தனக்கு எப்பொழுது நல்லகாலம் வரப் போகிறதென்று எதிர்பார்த்திருந்தாள். அவளுடைய வடிவழகை யும் சாமர்த்தியத்தையுங்கேட்டு அநேகர் அவள்மேல் ஆசைகொ ண்டார்கள். அப்போது உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தனை ஒரு கனவா னுக்கு அந்தப் பெண்மணி மனையாட்டியாகப்போகிறாளென்று எங் கும் பெருங்கூச்சலாயிற்று. அவனுடைய வேண்டுகோளுக்கு அவள் சிறிதும் சம்மதப்படவில்லையென்றாலும், இதைச் சாக்கிட் டாகிலும் நாம் வெளிப்படும்படி நேரிடாதாவென்று அதற்குச் சம்ம தித்தவள்போலவே பாவித்திருந்தாள்.

அவள் நாள்தோறும் வெவ்வேறுவிதமாய்ச் சாக்குப்போக்குகள் சொல்லி மறுத்துக்கொண்டிருக்கவே, அவன் அந்தத் தாமதம் பொ றாமல் ஒருநாள், உன் கருத்து இப்படிப்பட்டதென்று நிச்சயமாய்ச் சொல், நான் சீக்கிரமே கலியாணஞ்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக்கேட்க, அவள் எனக்குச் சம்மதமில்லையென்று உறுதி யாய்ச் சொன்னாள். அதைக்கேட்டு அவன் மிகக் கோபங்கொண்டு அவளைப் பலவந்தமாய்ப் பிடிக்கப்போக, அவள் உடனே ஒரு ஈட் டியையெடுத்துக் குத்தினாள். அவள்மேல் ஆசைகொண்ட மற்றவர் களுக்கும் அதேகதிதான் நேர்ந்தது.

அந்தப் பெண்மணியின் வல்லமையும் வீரச்செயல்களும் சீக் கிரமே அரசன் காதுக்கு எட்டின. அரசனுக்கு அவளிடத்திலிரு ந்த கோபமெல்லாம் இவ்வளவுகாலத்தில் அநேகமாய் ஆறிப்போயி ருக்கலாம். அவளுடைய பெருமைகளைக் கேட்டவுடனே, இந்த வதந்தி வாஸ்தவமா, அல்லது அதிவாதமா என்று அறியும்பொரு ட்டு அரசன் அவளைப் பார்க்கும்படி ஒருநாள் மாலைவேளையில் அவ ளிருந்த இடத்திற்குச் சென்றான். அவளுடைய ஒப்பற்ற வடிவழ கைப்பார்த்தவுடனே அவனுக்கு மிக்க மதிப்பிரமை உண்டாயிற்று; அவளுடைய சவுந்தரியத்தைப்பார்த்துச் சிறிதுநேரம் மதிமயங்கி நின்று, பின்பு அவள் பக்கத்திற்சென்று அவள் கையைப்பிடித்துக் கொண்டு, ஓ பெண்கள்நாயகமே! இவ்வுலகமெல்லாம் ஏகசக்கர மாய் ஆள்கின்ற மகாராஜா உன்னைக் கையைப்பிடித்து வேண்டுகி றான்; ஜிஹாங்கிர் சக்கரவர்த்திக்குப் பட்டமகிஷியாக உனக்கு விருப்பந்தானாவென்று கேட்க, அவள், அரசன்கட்டளைக்குமேல் யார் என்னசொல்லலாமென்றாள்.

அதைக்கேட்டுச் சக்கரவர்த்தி மிகவும் சந்தோஷமாய் அச்செய் தியை எங்கும் பிரசித்தப்படுத்தினான். சீக்கிரமே அவர்களுக்குக் கலியாணம் நடத்தப்பட்டது. அதுவரையில் உலகமெல்லாம் ஆச்

சரியப்படும்படி அப்பெண்மணி பட்டாடைகளில் அற்புதமாய்ச் செய்துவந்த சித்திரவேலைகளெல்லாம் நின்றுபோயின; அது வரையில் அவளுக்கு வழங்கிவந்த மெருல்நிஸ்ஸா அல்லது பெண்கள் நாயகம் என்ற பெயர் மாறி நூர்மகல் அல்லது அந்தர்ப்புர ஜோதியென்று பெயராயிற்று. அதுமாத்திரமேயல்ல; அவளுடைய பெருமைக்கு இதுவும் போதாதென்று சீக்கிரமே அந்தப் பெயரையும் மாற்றி நூர்ஜிஹான் அல்லது ஜகஜ்ஜோதியென்று பெயரிடப்பட்டது. மேலும் சக்கரவர்த்திக்கு அவளிடத்திலிருந்த அன்புக்கு அறிகுறியாய்ச் சக்கரவர்த்தினியென்று பட்டப்பெயரும் கொடுக்கப்பட்டது. அவளுடைய வமிசத்தார்க்கெல்லாம் ராஜவமிசத்துக்கு இரண்டாவதான அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டதோடுகூட, உயர்ந்த அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டன. ராஜாங்கத்து நாணயங்களிலெல்லாம் அவளுடைய பெயர் அரசனுடைய பெயர் ஆக இரண்டுமாய்ச் சேர்த்து முத்திரிக்கப்பட்டன. அவளிருந்த அந்தர்ப்புரம் ஒரு பெரிய ராஜசபையாயிற்று. ராஜதந்திரங்களை ஆலோசனைசெய்வதெல்லாம் அவ்விடத்திலேதான். நியாய விசாரணைகளும் தீர்ப்புகளும் அரசன்பெயராலேயே வெளிப்பட்டனவென்றாலும், அவைகூட அவளாலேயே நடத்தப்பட்டன. ஜிஹாங்கிருடைய அரசாட்சிக்குப் பிரசித்தி உண்டானதெல்லாம் இதனாலேதான். அப்போது அந்த ராஜாங்கத்தில் அவளுக்கு இருந்த செல்வாக்கு சக்கரவர்த்திக்குக்கூட இல்லையென்று சொல்லலாம். பலவாறு சொல்லியென்ன? மகம்மதிய ராஜாங்கத்தில் அவ்வளவு பெருமைபெற்றுச் செங்கோல்செலுத்தின பெண்ணரசி வேறொருத்தியுங்கிடையாது.

இப்படி நூர்ஜிஹான் சிறப்புபெற்ற சிலநாளையில், ஜிஹாங்கீருடைய மூன்றுங்குமாரனை கூரம் என்பவன் ராஜாங்கத்தில் அநேகம் கலகங்கள் உண்டாக்கத்தொடங்கினான். அவன் சேனைகளை நன்றாய்க் கையாளுந்திறமையுடையவனாதலால் அதைக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் வெல்லலாமென்று நினைத்தான். தகப்பனுக்குப் பிறகு தனக்கே பட்டங்கிடைக்கவேண்டுமென்பது அவனுடைய கோரிக்கை. அதனால் மூத்தவன் உயிரோடிருப்பது தனக்குப் பட்டங்கிடைக்கப் பெருந்தடையென்று குசிரோவென்னும் தன் மூத்த சகோதரனை அநியாயமாய்க் கொன்றுவிட்டான்.

ஆயினும் அவனுடைய சூதுகள் வெளிப்படாமற்போகவில்லை. நூர்ஜிஹான் சிறந்த புத்தியும் சாமர்த்தியமும் உடையவளாதலால் வெகுநாள்முன்னமே அவனுடைய சூதுகளை எப்படியோ தெரிந்துகொண்டு அதை அரசனுக்கு அறிவித்தாள். அதனாலும், உடனே தன் மூத்தமகன் கொல்லப்பட்டதனாலும் அரசன் அவனிடத்தில் அதிக கோபங்கொண்டான். ஆயினும் அவன் தூரதேசங்களிலேயே சுற்றிக்கொண்டிருந்ததனால் அவனை ஒன்றும் செய்

யக்கூடவில்லை; கடிதங்கள் எழுதினாலும் அதற்கு அவன் தகுந்த விடைகொடுப்பதில்லை. இத்தனைக்கும் கூரம் நூர்ஜிஹானுடைய சகோதரனுக்கு மருமகன்; ஆயினும் நூர்ஜிஹானுக்கும் அவனுக்கும் சிறிதும் போதாது. அவனுக்குப் பட்டம்கிடைப்பது அவளுக்குச் சம்மதமேயில்லை; ஜிஹாங்கீருடைய நான்காம் குமாரனான ஷாரியர் என்பவன் தனக்கு ஷியர்ஆப்கனிடத்திற்பிறந்த மகளைக் கலியாணம்செய்துகொண்ட மருமகனாதலால், அவனுக்கே கிடைப்பிக்க வேண்டுமென்பது அவளுடைய கோரிக்கை.

நூர்ஜிஹானுடைய போதனையினால், அரசன் அம்மகனுடைய கொழுப்பை அடக்கமுயன்று முக்கியமாய் மொஹபெத்கான் என்னும் சேனாபதியின் சகாயத்தால் முதலில் அவன் பலத்தை ஒருவாறு ஒடுக்கினான். அவ்வளவோடு கூரம் அடங்கியிராமல், திரும்பியும் அநேகம் சேனைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு பல பட்டணங்களைப் பிடித்துத் தானே சுதந்தரமாய் அவற்றை ஆளத்தொடங்கி, மேன்மேலும் அண்டைநாடுகளைப் பிடிக்கத் துவக்கினதுகண்டு, மொஹபெத்கான் படையெடுத்துச்சென்று அவன் பலத்தை அடியோடு அடக்கினான். பின்பு கூரம், தனக்குத் துணையாயிருந்தவர்களெல்லாம் பகையாகித் தன்னை எதிர்த்ததுகண்டு, அவன் தான் செய்த குற்றங்களை நினைத்து மனம்நொந்து மிகவும் அநுதாபத்துடன் தன் குற்றங்களை மன்னிக்கும்படித் தகப்பனுக்குக் கடிதமெழுதினான். அவன் படுகிற சங்கடத்தைப்பார்த்து ஜிஹாங்கீர் மிகவும் பரிதாபப்பட்டு, இனி அவன்போரால் எங்கும் அரசு செலுத்தக்கூடாதென்றும், தாரா, ஆரங்கசீபு, மூராத் என்னும் அவனுடைய மூன்றுகுமாரர்களும் தன் அதீனத்திலேயே இருக்க வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடுசெய்துகொண்டு அவன் குற்றத்தை மன்னித்தான். ஆயினும் கூரம் நூர்ஜிஹானிடத்திலிருந்த பயத்தாலும் வெட்கத்தாலும் ராஜசபையில் தலைகாட்டாமல் ஊரூராய்த் திரிந்துகொண்டே காலம்கழித்தான். மிகவும் கொடியதாய்க் கிளம்பின அந்தப் பெருங்கலகம் இப்படியாக முடிவுபெற்றது நூர்ஜிஹானுடைய எச்சரிக்கையாலும் முன்ஜாக்கிரதையினாலுமேயொழிய மற்றொன்றினாலுமல்ல; பேருக்குமட்டும் ஜிஹாங்கீர் சக்கரவர்த்தியாயிருந்தானேயொழிய, ஒருகோணலும் வாராமல் யுத்தி புத்தி விவேகங்களோடு ஆளுகையைத் தக்கபடி நடத்தினவள் ஜகஜ்ஜோதியே.

நூர்ஜிஹானுடைய ஜீவகாலத்தில் அவள்செய்த அற்புதமான செய்கைகளுள் மிகவும் சிறந்ததொன்றுண்டு. அவள் மகாசூரனான மொஹபெத்கானை ஆட்டுவித்த ஆட்டமொன்றே அவளுடைய பெருமைகளை விளக்கப் போதுமானது. ராஜாங்கத்துக்கு விரோதமாய்க் கிளம்பின பல கலகங்களையும் அடக்கி அமைதியுண்டாக்கினதுபற்றி முதலில் அவனிடத்தில் அரசனுக்கும் அரசிக்கும் அதிகமாய் விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் உண்டாயின; ஆதலின், அவர்

கள் அவனை, மற்றப் பிரபுக்களெல்லாம் பார்த்துப் பொருமை கொள்ளும்படி, அவ்வளவு பெருமையாக நடத்திவந்தார்கள்.

ஆயினும் அந்த நன்றி நெடுநாள் நீடித்துவரவில்லை. ராஜாங்கத்தில் மொஹபெத்கானுக்கு இருக்கிற சாய்காலைப்பார்த்து, இவனுக்கு இவ்வளவு சுவாதீனங்கொடுத்தால் முதலுக்கே மோசம்வருமென்று கண்டு நூர்ஜிஹான் அவனுடைய செல்வாக்கைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்க் குறைத்துவிடவேண்டுமென்று தீர்மானித்தாள். அரசனும் அவள் கருத்துக்கிணங்கி, அப்படியே செய்யக்கருதினான். அரசனுடைய கருத்து தன்னிடத்தில் முன்போலிராமல் மாறுபட்டிருக்கிறதென்று மொஹபெத்கானுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்ததென்றாலும், தன்னுடைய கவுரவமே தனக்குப் பெருந்துணையென்று நம்பி அவன் தைரியமாகவேயிருந்தான். ஆயினும், அரசனுக்குத் தன்னிடத்தில் மனக்கலக்கமுண்டானதெல்லாம் நூர்ஜிஹானுடைய துர்ப்போதனையாலென்று அவனுக்குத் தெரியவரவே, அந்த ராஜ்யமே மொகலாயவமிசத்தாருடைய கையைவிட்டு நீங்கிப்போம்படி அவ்வளவு கொடியதாய்க் கலகமொன்று உண்டாயிற்று.

நூர்ஜிஹானுக்கு உண்டான சந்தேகம்மாத்திரமேயன்றி, இன்னும் பலபேர் பலவிதமாய்ப் பொறாமைகொண்டு மொஹபெத்கானிடத்தில் பழிகூறவே, அவன் செய்த நன்மைகளையெல்லாம் மறந்து அரசன் வங்காளத்திலிருந்த மொஹபெத்கானை உடனே தன்னிடத்திற்கு வரும்படிக் கொடிய கட்டளையிட்டுக் கடிதமெழுதினான். அதற்கு அவன் ஒன்றும் விடைகொடுக்கவில்லை. அதனால் அரசன் அதிக கோபங்கொண்டு முன்னிலும் மிகக்கொடியதாய் மேன்மேலும் கடிதமெழுதினான். தான் ஒருவித அபகாரமும் செய்யாமலிருக்க அரசனுக்குத் தன்னிடத்தில் இப்படிக் கோபமுண்டானதற்குக் காரணம் இன்னதென்று தெரியாமல் மொஹபெத்கான், ஆனது ஆகட்டும், போய்ப்பார்ப்போமென்று தகுந்த எச்சரிக்கையோடு அரசனிடம்போவதாய் முதலில் தீர்மானித்தான். ஆயினும் தான் செய்த ஒப்பற்ற உபகாரங்களுக்கெல்லாம் தகுந்த வெகுமதி செய்வதுபோய், இப்படி அநியாயமாய்க் கொடுமைசெய்யக் கருதினதை நினைத்து ஒருவித கோபமும் வெறுப்பும் அடைந்தவனாய், முதலில் நினைத்தபடிச் செய்யாமல், முன்னமே தன்னை ஆளும்படி அரசன் ஏற்படுத்தியிருந்த ஒரு கோட்டைக்குப் போகக் கருதினான். அவ்விடத்துக்குப் போனவுடன் அவனுக்கு உண்டான அதிசயத்தை என்னென்றுசொல்லலாம்! ராணி ஏற்படுத்திய ஒருவனுக்கு அந்தக் கோட்டையை உடனே ஒப்புவிக்கும்படி அரசன் கட்டளை அவனுக்குமுன்னமே அவ்விடத்திற்கு வந்திருந்தது.

அதைக்கண்டு மொஹபெத்கான் இப்படி ஒரு அநியாயம் உண்டாவென்று அரசனுக்குக் கடிதமெழுத, பின்பு ஒன்றின்மேலொன்றாய் இருவர்க்கும் வாக்குவாதம் நடந்தது. கடைசியில் அர

சன், நீ உடனே என் முன்னிலைக்கு வருவாயா மாட்டாயாவென்று வெகு கோபமாய்க் கடிதமொன்று எழுத, மொஹபெத்கான் அதற்கு உடன்பட்டுப் போகும்போது, தக்க ஜாக்கிரதையோடு போகவேண்டுமென்று தான் சொன்னபடி செய்யத்தக்க ஐந்நூறு ரசபுத்திர வீரர்களோடு, அப்போது ஜிஹாங்கீர் அரசுசெலுத்திக் கொண்டிருந்த லாகோர்பட்டணத்திற்குச் சென்றான்.

மொஹபெத்கான் அளவற்ற சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுவருவது கேள்விப்பட்டு நூர்ஜிஹான், இதைக்கண்டு அரசனாவது பயந்து சமாதானமாய்ப்போவான்; இல்லாவிட்டால் அரசாட்சிக்கேயாவது அபாயமுண்டாகுமென்று மிகவும் திகில்கொண்டு அவன் அதீனத்தில் சேனையே இருக்கக்கூடாதென்றாள். அவன் அரசனிருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபத்தில் வந்தவுடனே, வங்காளநாட்டுத் தீர்வைகளுக்கும் முன் காசிச்சண்டையில் கொள்ளையடித்த பொருள்களுக்கும் சரியாய்க் கணக்கு ஒப்புவித்தாலொழிய அரசன்சமுகத்துக்கு வரக்கூடாதென்று கடிதம் வந்தது. அதனால் மொஹபெத்கான் மிகச்சினங்கொண்டு, இப்படி மானபங்கப்படுத்தலாமாவென்று நேராய் அரசனிடம்போய் எச்சரிக்கத் தன் மருமகனை அனுப்ப, அச்சிறுவன் அரசன்சமுகத்துக்கு வந்தவுடனே அவனை நிர்வாணமாக்கிச் செருப்பாலடித்துக் கந்தைத்துணிகளைச் சுற்றிக் கழுதைமேல் பின்முகமாய் உட்காரவைத்து மேளதாளங்களோடு ஊர்வலம் வருவித்து அப்படியே அவன் மாமனிடம் அனுப்பினார்கள். இந்த வெட்கக்கேட்டையும் ஒருவன் பார்த்துப் பொறுப்பானா! இவ்விஷயத்தில் அரசனுடைய மதிக்குறைவைக்கண்டு மொஹபெத்கான் மிகவும் துக்கித்தான். இவையெல்லாம் நூர்ஜிஹானுடைய துர்ப்போதனையால், அதைத்தடுக்கத் திறமையில்லாமல் அரசன்செய்த காரியமென்று அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். இப்போது நாம் அரசனிடம் போவோமானால் உயிரே போய்விடும்; அது தப்பினாலும் சிறைசெய்துவிடுவார்களென்று தெரிந்து, மொஹபெத்கான் திடீரென்றுபோய் ஒருவர்க்குந்தெரியாமல் அரசனைப் பிடித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்மானித்தான்.

மறுநாள் காலையில் காபூலுக்குப் பிரயாணமாய், ராஜசைனியமெல்லாம் அங்கு ஓர், ஆற்றங்கரையில் இறங்கியிருந்தன. மொஹபெத்கானுடைய முயற்சி ஒருவர்க்குந் தெரியாதாகையால் அதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய முன்ஜாக்கிரதை சிறிதுமில்லை. பொழுது விடிந்ததும் சேனைகள் அவ்வாற்றைக் கடந்துபோயின. அரசன் மாத்திரம் சாவகாசமாய்ப போகலாமென்று அங்கேயேயிருந்தான். சேனைகளெல்லாம் அவ்வாற்றைக் கடந்ததும் மொஹபெத்கான், அரசன் சுலபமாய் ஓடிப்போகக்கூடாதபடி அவ்வாற்றுப்பாலத்தைக் கொளுத்திவிட்டு, பல ரசபுத்திரவீரர்கள் சூழ்ந்துவர, அரசனுடைய கூடாரத்திற்குச் சென்றான். அங்கிருந்த காவற்காரர்கள்

ஒருவரும் அவனைத் தடுக்கமாட்டவில்லை. அரசன் ஸ்நானத்திற்குப்போய் இருக்கிறானென்று தெரிந்து மொஹபெத்கான் தானும் அவ்விடத்திற்குச் செல்ல, அங்கிருந்தவர்களெல்லாரும் அவனைப் பார்த்துப் பிரமித்து அப்படியே நின்றார்கள். முதல்நாள் அவர்கள் செய்த செய்கை யாவர்க்கும் நன்றாய் நினைவுவரும்படி அங்கிருந்தவர்களையெல்லாம் சுடச்சுடப் பார்த்துக்கொண்டே மொஹபெத்கான் ஒன்றும்பேசாமல் அரசன் நீராடுங் கூடாரத்துக்குட் சென்றான்.

அதற்குள் ஜிஹாங்கீர், அவன் வருகிற செய்திகேட்டுக் கத்தியை உருவிக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு வெளியேவந்து, மொஹபெத்கானுடைய புருவம் எப்புறமாய் அசைகிறதென்று அவன் கட்டளையை எதிர்பார்த்து உருவினகத்தி உருவினபடியே காத்திருக்கும் பல ரசபுத்திரவீரர்கள்சூழ மொஹபெத்கான் வந்திருப்பதையும், தன்னுடைய வீரர்களெல்லாம் அவனை ஒன்றும் செய்யமாட்டாமல் அப்படியே திகைத்துநிற்பதையுங் கண்டான். அப்பொழுது அவன்விஷயத்தில் தான் செய்த தீமைகள் பலவும் அவன் மனதில் நன்றாய் உறைத்தன. உடனே அரசன் அவனண்டைபோய், மொஹபெத்கான்! இதென்ன இது! என்றான். அதுகேட்டு மொஹபெத்கான், என்னைக் கொல்லவேண்டுமென்று பல விரோதிகள் முயற்சிசெய்கின்றமையால், என்னைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று மகாராஜாவை வேண்டிக்கொள்ளவந்தேனென, அரசன், உனக்கு ஒரு பயமும் இல்லை; உன் பின்னே ஆயுதபாணிகளாய் இத்தனை வீரர்கள் வந்து நிற்பதேனென்றான். அதற்கு மொஹபெத்கான், என்னையும் என் இனத்தாரையும் பிராணபயமில்லாமல் காப்பதற்காகவே இவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்; அது உறுதியானால் இவர்கள் போய்விடுவார்களென, அரசன், அது அப்படியே உன் இஷ்டப்படியாகட்டும்; நீதான் ராஜாங்கத்து விரோதமாய் நடக்கின்றாய்; நான் உனக்கு ஒரு தீங்கும்செய்யக் கருதவில்லை. நீசெய்த நன்மைகளை நான் மறந்துபோனேனா? நீ துரைத்தனத்தாருடைய கட்டளையை எதிர்த்ததனால் உனக்குக் கொஞ்சம் கோபமூட்டினேனேயொழிய வேறில்லை. இனி நமக்கு மனஸ்தாபம் வேண்டாமென்றான்.

அதற்கு ஒன்றும் விடைகொடாமலே மொஹபெத்கான் அவனை உடனே யானைமேலேற்றி எதிர்த்தவர்களைப் புடைத்துக்கொண்டு தன் கூடாரம்போய்ச் சேர்ந்தான்; ஆயினும் அரசன் உயிரையாவது ஆட்சியையாவது அபகரிக்கச் சிறிதும் அவன் கருதவில்லை. தன்னிடத்தில் அவனுக்குள்ள விரோதத்தைப் போக்கவேண்டுமென்றே இவ்வளவுதூரம் செய்தான்.

நூர்ஜிஹான்மாத்திரம் அவன் கையில் அகப்படவில்லை. மொஹபெத்கான் பல வீரர்களோடு கூடாரத்துள் நுழைந்தசெய்தி கேட்டவுடனே அவள் ஒரு யானைமேலேறி மெதுவாய் ஆற்றைக்கட-

ந்து சேனைகளோடு சேர்ந்துகொண்டு அரசனுக்கு நேர்ந்திருக்கும் அபாயத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவனை விடுவிப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிசெய்யத் தொடங்கினாள்.

நூர்ஜிஹான் சுவாதீனமாயிருக்குமளவும் அவள் தனக்கு ஒரு தலைமாட்டுப் பாம்புதானென்று நினைத்து மொஹபெத்கான் அவளைப் பிடிக்கத் தீர்மானித்து உடனே பகிரங்கமாய்ப் படையெடுத்தான். ராணி அதிகமாய் அதிகாரம் செலுத்துகிறாளென்று அரசனைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட அநேகர் அவளிடத்தில் வெறுப்புற்றிருந்தார்கள்.

மொஹபெத்கான் அவர்களை எதிர்ப்பதற்காக ஆற்றங்கரைக்கு வருகையில் வழியிலே ஒரு வீரன் அரசனைச் சிறையாய்ப்பிடித்திருக்கிற செய்தி தெரிந்து அவர்களை உடனே எதிர்த்தான். அந்த க்ஷணமே ரசபுத்திரவீரர்கள் அவனையும் இன்னும் எதிர்த்துவந்த பலரையும் கொன்று மிகுந்தவர்களை அடித்துத் துரத்திவிட்டார்கள். இந்தத் துக்கச்செய்தியையும் கேட்கவே நூர்ஜிஹான் மிகக் கோபங்கொண்டு, மறுநாள் கிழக்கு வெளுப்பதற்குமுன்னமே அவ் வாற்றைக் கடந்துவந்து உடனே அவர்களை எதிர்த்து அரசனை விடுவிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தாள். இவர்கள் இப்படி எதிர்க்கத்துணிந்த செய்திகேட்டு ஜிஹாங்கீர், அந்தச் செய்தி தெரிந்து மொஹபெத்கான் தன்னை எங்கே கொன்றுபோடுகிறானோ வென்று பயந்து, சண்டையை நிறுத்தும்படித் தன் மந்திரிக்குச் செய்தியனுப்ப, அவன், சிறையாயிருக்கையில் அரசன் கட்டளையைக் கேட்கவேண்டுவதில்லையென்று, சண்டைக்கே சந்நாகஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்.

ஆற்றைக்கடக்கப் பாலமுமில்லை; அது எரிந்துபோயிற்று. ஆறோ அதிக ஆழமானது; ஏறுவதற்கோ எதிர்க்கரை அதிக உயரமானது. ஆயினும் காலையில் எழுந்தவுடனே ராஜசைனியமெல்லாம் அவ் வாற்றைக் கடந்துவந்தன. அநேகம் ஆற்றிலேயே மடிந்துபோயின. அநேகம் கரையேற முயலும்போது அடிபட்டு மடிந்துபோயின. இவ்வருத்தங்களுக்கெல்லாம் தப்பிமிகுந்து கரையேறினவர்கள் ரசபுத்திரர்களோடு சண்டைசெய்யமாட்டாமல் தவித்தார்கள். அவ்வருத்தத்தைக்கண்டு, நூர்ஜிஹான் மனம்பொறாமல் அதிக ரோஷத்துடனே தன் மகளோடுகூட ஒரு யானைமேலேறி எதிர்த்தவர்களுக்கெல்லாம் ஈடுகொடுத்துக்கொண்டு ஆற்றைத்தாண்டிவந்து ஒருவரும் கிட்டநாடவொட்டாமல் அம்புகளைச் சரமாரியாய்ப் பொழிந்து பல வீரர்களைக் கொன்றாள். அப்போது அவள் காட்டிய வீரச்செயலைக்கண்டு ரசபுத்திரர்களே அதிசயித்தார்கள். அவளைப் பிடித்துக்கொண்டபின்புகூட ஒரு ரசபுத்திரன் அவளுடைய வீரச்செயலுக்காக அவளைச் சிறையாக்கத்துணியாமல் விட்டுவிட்டானென்றால், அவளுடைய வல்லமையை நாம் என்னென்று புகழலாம்! ஆயினும் கடைசியில்

சேனையெல்லாம் அடிபட்டு ஓடியும் மடிந்தும்போகவே, நூர்ஜிஹான் பகைவர்கையில் அகப்பட்டுக்கொள்ளாமல் மெதுவாய்த் தப்பித்துக்கொண்டு தனியே லாகோருக்கு ஓடிப்போயினாள்.

அதுசெய்தி தெரிந்து ஜிஹாங்கிர் இன்சொல்லாய் நூர்ஜிஹானுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான். அதாவது: போனதுபோகட்டும்; இனிமேல் ஒருவர்க்கும் மனஸ்தாபம்வேண்டாம்; இப்படி உள்நாட்டுச்சண்டை விருத்தியானால் நாட்டுக்கு நன்மையுண்டாகுமா? மொஹபெத்கான் நம்மிடத்தில் மிகவும் விசுவாசமாயிருக்கிறான்; நீ இவ்விடத்திற்கு வருவாயானால் உன்னைப் பெருமையாகவே வரவழைக்கக் காத்திருக்கிறனென்று எழுத, நூர்ஜிஹான் வேறுவிதியில்லாமல் சிறையாய்க் காபூலுக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த கணவனிடத்திற்கு வந்தாள். மொஹபெத்கான் முதலில் அவளை மரியாதையாகவே வரவழைத்தானென்றாலும் உடனே அவளைக் கடுஞ்சிறையில்வைத்து, சக்கரவர்த்தியாய்த் தேசமெல்லாம் ஆள்கின்ற நீர் கடவுளைப்போல் பக்ஷபாதமற்றிருக்கவேண்டுமேயொழிய ஒருவனை உயர்வாயும் ஒருவனைத் தாழ்வாயும் பார்க்கலாகாதென்று அரசனுக்கும் நற்போதனைசெய்தான்.

மொஹபெத்கானுடைய கோபம் அவ்வளவோடு அடங்கவில்லை; நூர்ஜிஹான் உயிரோடு இருக்குமளவும் தனக்கு நிம்மதி உண்டாவதில்லையென்று கண்டு, அவன் ஒருநாள் அவ்வாசி நன்றாய்த் தூங்குகிறதருணத்தில் அவளைக் கொன்றுவிட்டுவரும்படி ஒரு வீரனை அனுப்பினான். அவன் போனதருணத்தில் அவள் அமைதியாய்த் தூங்கிக்கொண்டிருந்தாள். அப்போது அவளுடைய வடிவழகையும்பார்த்து அவள் முன்காட்டிய வீரச்செயலையும் நினைக்கவே அவனுக்கு அவளைக்கொல்லத் துணிவுண்டாகவில்லை; கையிலிருந்த கத்தி தானேநழுவிக் கீழேவிழுந்தது. அந்தச் சத்தங்கேட்டு அவள் சரேலென்று எழுந்து அவனைப்பார்த்து, நீ வந்தகாரியம் இன்னதென்று நன்றாய்த் தெரிந்தது; கொல்வதானால் கொல்லலாம் என்று மார்பை நெறித்துக்காட்ட, அவன், நான் இக்கொடுஞ்செயல் செய்யத் துணிந்ததற்காக என்னை மன்னிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கீழே விழுந்துபோன கத்தியைக்காட்ட, அவள், மரணமென்பது யாவர்க்குமுண்டு. திருட்டுத்தனமாய்க் கொல்லக் கருதுவதைவிடப் புத்தியீனம் வேறுண்டோவென்று உன்னை இத்தொழிலுக்கு ஏவினவனுடன் சொல்லென்று சொல்லி அவனை அனுப்பினாள்.

அதைக்கேட்டு மொஹபெத்கான் அதிககோபமடைந்து, நூர்ஜிஹானைக் கொல்லக் கட்டளைச்சீட்டு கொடுக்கும்படி அரசனையே வற்புறுத்த, அவன் அதை மறுக்கமாட்டாமல் அந்தச் சீட்டில் கையெழுத்துசெய்தான். அந்தக்கட்டளைச்சீட்டைக் கண்டவுடனே நூர்ஜிஹான், சரீரத்தின் உரிமைதப்பினவர்களுக்கு உயிரின் உரிமை

கூட்டித் தப்பிப்போகிறது பார்த்தாயாவென்றுசொல்லி, இந்தக் கொலைசாசனத்தில் கையெழுத்துசெய்த சக்கரவர்த்தியைமட்டும் சற்றேபார்க்க உத்தரவுகொடுக்கவேண்டுமென்று தன்னைக் கொல்ல வந்தவர்களை வேண்டினாள். அவர்கள் அதற்குச் சம்மதிக்க, நூர்ஜிஹான் மிகுந்த துக்கத்துடன் சரேலென்று எழுந்து மொஹபெத்கானும் அரசனும் உட்கார்ந்திருந்த விடுதியிற்சென்று கண்ணும் கண்ணீருமாய் அரசனைக் கட்டிக்கொண்டாள். அவளைப் பார்த்துச் சிலநாளாகவே அவளிடத்தில் இருந்த நேசம் அதுவரையில் அவனுக்குச் சிறிதளவு மாறியிருந்தது; எதிரே வந்துநின்று அவள் அப்படிப் புலம்புவதையும்பார்க்கவே அவன் மனம்பொறுமல் கண்ணீர் பெருகப்பெருக மொஹபெத்கானைப்பார்த்து, இந்த ஒரு பெண்ணைமாத்திரம் நீ கொல்லாமல் விடமாட்டாயாவென்று கேட்டான். அவர்கள் படுகிற வருத்தத்தைப்பார்த்து அவன் மிகவும் மனமிரங்கி, மொஹலாய சக்கரவர்த்திகளுடைய வேண்டுகோள் வீணாகுமாவென்றுசொல்லி, அவளைக் காவலினின்றும் விட்டுவிட்டான்.

ஆயினும் மொஹபெத்கான் அவளிடத்திற்காட்டிய கொடுமைகள் அவளுடைய மனதினின்றும் நீங்கவில்லை. வெளிக்குமட்டும் அவள் அவனிடத்தில் அதிகநேசம் பாராட்டுகிறவள்போலநடித்துத் தன்னிடத்தில் அவனுக்குச் சிறிதும் சந்தேகமுண்டாகவொட்டாமல் நடந்துவந்தாள்; ஆயினும், ரகசியத்தில் அவனைக் கொல்வதற்கு வழிதேடிக்கொண்டேயிருந்தாள். தன்னுடைய பிரசித்தி எங்கும் பரந்திருக்கிறதென்பதனாலும், சேனைகளெல்லாம் தனக்குக் கைவசமாயிருக்கிறதென்பதனாலும், தன்னுடைய உதாரகுணத்தால் ராஜாவுக்கும் ராணிக்கும் தன்னிடத்தில் மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டாயிருக்கிறதென்பதனாலும், மொஹபெத்கான் ஒருவரிடத்திலும் சிறிதும் சந்தேகங்கொள்ளாமல் சாதாரணமாகவேயிருந்தான்.

நூர்ஜிஹான் ஒருவர்க்கும் தெரியாமல் ஆறுமாதகாலம் நன்றாய் ஏற்பாடுசெய்துகொண்டு, ஒருநாள் மொஹபெத்கான் வழக்கப்படி ராஜசபைக்கு வரும்போது, போர்வீரர்களைச் சித்தம்பண்ணி வைத்து ஒரு நெருக்கமான தெருவில் அவனை இருபுறமும் மடக்கிக்கொண்டு அடிக்கக் கட்டளையிட்டாள். அப்போது அவனுடன்வந்த சேவகர்களெல்லாரும் ஆயுதபாணிகளாயிருந்ததனால், அவர்களுடைய சகாயத்தால் அவன்மட்டும் மெல்லத் தப்பித்துக்கொண்டு ஓடிப்போயினான்; இல்லாவிட்டால் அவன் அப்போதே மாண்டுபோயிருப்பான். பட்டணத்து ஜனங்களெல்லாம் வீட்டில் இருந்தபடியே அவர்களை அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். மொஹபெத்கானுடன் வந்தவர்களெல்லாம் அநேகமாய் மடிந்துபோனார்கள். இப்படி அநியாயமாய்த் தனக்குச் சதிசெய்ய நினைத்ததுகண்டு மொஹபெத்கான் யாவரிடத்திலும் மிகக் கோபங்கொண்டான். தான் செய்தமுயற்சி வீணாய்ப்போனதுமன்றி தன் சூதும் வெளிப்

பட்டுப்போகவே நூர்ஜிஹான் மிகவும் பயந்தாள். ஆகிலும் மொஹபெத்கான் மிக்க நல்லவனாதலால், இது யாரோ சில அற்ப ஜனங்கள் தெரியாமையாற்செய்த காரியமென்றுசொல்லி, பட்டணத்துப் பெரியமனிதர்கள் சிலர்போய் வேண்டிக்கொள்ளவே, இது நூர்ஜிஹானுடைய துராலோசனையால் நடந்தகாரியமென்று அவனுக்கு நன்றாய்த் தெரிந்திருந்தும், தன் கோபத்தை அவ்வளவோடு அடக்கி, இனிமேல் காபூலில் இருப்பதில்லையென்று மறுநாள் காலையில் அரசனைமட்டும் கூடவே பிடித்துக்கொண்டு லாகோருக்குப் புறப்பட்டான்.

பாதிவழிபோகையில் திடீரென்று ஏதோ ஒரு யோசனைதோன்றி மொஹபெத்கான் எல்லாவற்றிலும் நிராசையாய்த் தன்னிடமிருந்த சேனைகளையெல்லாம் ஒழித்துவிட்டு, அரசனையும் சுதந்தரமாய் அரசாட்சிசெய்யும்படிக் காவலினின்றும் விடுதலையாக்கினான். இந்த நற்குணங்களைப் பார்த்தும் நூர்ஜிஹானுக்கு அவனிடத்தில் இரக்கமுண்டாகவில்லை; நம்மைக் கொல்லும்படி அரசனைக்கூட மயக்கிக் கொலைசாசனம்பெற்றவனல்லவா என்கிற ஆக்கிரகம்மாறாமல், அவன் தேசாந்தரம் ஓடிப்போயும் அவனுக்குப் பலவிதமாய்ச் சதிசெய்துகொண்டேயிருந்தாள்.

அவள் அப்படிச்செய்வது ராஜா மந்திரிமுதலியவர்களுக்குக்கூட வெறுப்பாயிருந்தது. அவளுடைய சகோதரனுக்குக்கூட அவள் அப்படி நடப்பது சம்மதமில்லை. மொஹபெத்கானைப்போலப் பூததயை பச்சாத்தாபமுதலிய நற்குணநிறைந்த சூரன் வேறொருவனுமில்லையென்று அவர்களுக்கெல்லாம் நன்றாய்த் தெரியும். பெரும்பகையாயிருந்தகாலத்திலும் அவன் இவர்களைப் பிடித்து அன்புடன் ஆதரித்தானென்றால், அவனுடைய நன்மனதுக்கு அதைவிட வேறு திருஷ்டாந்தமேன்? மேலும் இவளுடைய பேராசை இன்னும் எவ்வளவுதூரம் விருத்தியாகுமோவென்று யாவரும் பயந்தார்கள்.

பின்பு சிலநாள் கழித்து மந்திரியினுடைய வேண்டுகோளின் மேல், தேசாந்தரத்தில் அல்லாடிக்கொண்டிருந்த மொஹபெத்கான் திரும்பிவந்தான். அப்போது அவன், தான் மிகவும் துர்ப்பாக்கிய ஸ்திதியிலிருந்தாலும் ராஜ்யக்ஷேமத்தையே முக்கியமாய்க் கருதி, ஷாஜிஹானுக்கே பட்டம் சூட்டுவிக்கவேண்டுமென்று நூர்ஜிஹானுடைய சகோதரனான அசிப் என்பவனுக்கு அறிவித்தான். ஷாஜிஹான், தனக்கு பந்துவாயும் மித்திரனாயுமிருந்ததனால் அசிப் வெகு சந்தோஷமாய் அதை அங்கீகரித்தான். ஜிஹாங்கீர் இறந்தவுடனே கூரம் என்னும் அவனுடைய மூன்றாங்குமாரன் ஷாஜிஹானென்னும் பட்டப்பெயர் பெற்றுச் சிங்காசனமேறினான். ஜிஹாங்கீரோடு கூடவே தனக்கிருந்த செல்வாக்கெல்லாம் அடங்கிப்போனதனால், நூர்ஜிஹான் பல்லைப்பிடுங்கின பாம்புபோல் தன் ஆட்டமெல்லாம் அடங்கி, பிற்காலத்தைப் புத்தகமும் கையுமாயே கழித்து ஜிஹாங்

ஸீர் இறந்துபோய்ப் பதினெட்டுவருஷத்திற்குப்பிறகு லாகோரில் இறந்துபோனாள். உலகமெல்லாம் ஆச்சரியப்படும்படி அரசனை யும் உள்ளடக்கிச் சுதந்தரமாய் அரசாட்சிசெய்த சக்கரவர்த்தினி யின் காலம் இப்படியாக முடிவுபெற்றது. ராஜாங்கத்தில் அவளு க்கு அவ்வளவு சாய்கால் உண்டானது அரசனுடைய அசாமர்த் தியத்தாலன்று; அவளுடைய நுட்பபுத்தியாலும் விவேகத்தாலும் விடாமுயற்சியாலும் ஆளுகைத்திறத்தாலுமே. இப்போது சிறந்த பரிமளத்திரவியமாய் எங்கும் வழங்குகிற பன்னீர் அத்தரென்பது அந்த ஜகஜ்ஜோதி கண்டுபிடித்ததுதான்.

அறிவாராச்சியும் தொழிலாராச்சியும்.

சிறுபருவத்தில் முறைமையாகக் கல்விகற்றவர்கள் அநேகர் பிற்காலத் தில் ஜீவனத்தின்பொருட்டுப் பற்பல உத்தியோகத்திலும் வியாபாரத்திலும் பிரவேசித்துக் கல்விப்பயிற்சியை விட்டுவிடுகிறார்கள். விடாது பயில் பவரும் சிலர் இருக்கிறார்கள். உத்தியோகத்தில் மிகுந்த காலத்தைக் கழிக்கிற சிலர் கல்வியில் தேர்ச்சியடைந்து கீர்த்திபெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உத்தியோகத்தில் உழைத்தகாலம்போக மற்றக்காலத்தில் விடா முயற்சியால் செய்திருக்கும் கிரந்தங்களைப் பார்க்கும்போது மிகுந்த ஆச்சரியமுண்டாகும். அவர்கள் வெகு கடினமான வேலையைக் குறை வில்லாமல் செய்துகொண்டு காவியமும் சாஸ்திரமும் வாசித்துப் பேரெடுத் திருக்கிறார்கள். சிசிரோ என்பவர் இவ்வாறு பேர்பெற்றவர்களுள் ஒருவர். இவர் பூர்வத்தில் சிறப்புற்றோங்கிய ரோமாபுரியில் மேன்மைபொருந் திய கான்ஸல் என்ற உத்தியோகம் செய்தவர். ஆயுட்காலமெல்லாம் கல் வியிலேயே கடத்திய வித்துவான்களும் இவரவ்வளவு கீர்த்திபெற்றதில் லை. காவியம், தத்துவசாஸ்திரம், நீதிசாஸ்திரம், தர்மசாஸ்திரம், சரித்தி ரம் இவைகளில் இவர் மகாவல்லவர். தாமே அநேக கிரந்தங்கள் செய்திருக் கிறார். விஸ்தாரமான அந்தக் கிரந்தங்களைச் செய்வதற்குப் போதுமான காலம் எப்படிக் கிடைத்ததென்பதே ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது. அவ ருடைய முயற்சியின் வலிமையைச் சொன்னால் பொய்யென்று தோன் றும்; அதை இவ்வளவென்று நிதானிப்பது கடினம்; திருஷ்டாந்தப்படுத் துவதும் எளிதல்ல. ஆயினும் விடாமுயற்சியினாலேயே விஸ்தாரமான கிரந்தங்களைச் செய்துமுடித்தாரென்று நன்றாய்த் தெரிகின்றது. உத்தி யோகத்திலிருக்கும்போது தமக்கு எவ்வளவாயினும் அவகாசம் நேரிட்டால் அதை அவர் ஒரு சமயத்திலும் வீணே கழிப்பதில்லை; வேலையில்லாதகாலத் தில் சும்மா இராமல் கல்விப்பயிற்சியில் காலம்போக்குவார்; "ஜனங்கள் வேடிக்கைவிநோதத்திலும் சொந்தக்காரியத்திலும் செலுத்துகிறகாலமெல் லாம் நான் வாசிப்பிலேயே செலுத்துவேன்" என்று சொல்லுவார். நிருபங் களென்று ஒரு கிரந்தம் எழுதியிருக்கிறார்; அதை வாசித்துப்பார்த்தால், அதிக வேலையுள்ள தினங்களிலும் அவகாசமில்லாத காலங்களிலும் ஏதேனும்

எழுதவேண்டுமானால், உலாத்தப்போகிறசமயத்தில் தாம் சொல்வதை எழுதிக்கொள்ளும்படிக் குமஸ்தாக்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, உலாத்திக் கொண்டே சொல்லவேண்டியவற்றைச் சொல்லிமுடிப்பாரென்று தெரிய வருகின்றது. அவர் செய்த நிருபங்களினால் அவர் இடைவிடாமல் உழைத்துக் காலங்கழித்தாரென்று தெரியும். அவர் செய்த கிரந்தங்கள் அநேகம் மறைந்துபோயின. அவரெழுதிய சில நிருபங்களைப்பார்த்தால் சில விடியற்காலத்திலும், சில ஆலோசனை சபையிலிருக்குங்காலத்திலும், சில போஜனசமயத்திலும், இன்னும் சில இஷ்டர்கள் காணவருங்காலத்திலும் எழுதியதாகத் துலங்குகின்றன. எனக்கு ஒவ்வொருகாலத்திலும் ஒவ்வொரு வேலையுண்டு, வேலையில்லாமல் ஒருநிமிஷம்கூட நான் இருப்பதில்லை என்று அவர் ஒரு சிநேகிதனோடு சொல்லியிருக்கிறார்.

சிசிரோவுக்குச் சமானமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் சமீபகாலத்திலிருந்த ஸர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் என்பவரைச் சொல்லலாம். இவர் பாஷாந்தரங்களில் விசேஷமாகப் பயின்றவர். கல்கத்தாநகரத்தில் முன்னிருந்த சுப்பிரீம்கோர்ட்டில் ஜட்ஜியாக இருந்தார். ஜட்ஜிவேலையைக் குறைவில்லாமல் பார்த்துக்கொண்டே சாஸ்திரங்களும் வெவ்வேறு பாஷைகளும் படித்துவந்தார். வாலிபம் முதற்கொண்டு தளராமுயற்சி உள்ளவர். சிறு பருவத்திலேயே வாசிப்பில் விருப்பமுள்ளவராக இருந்தார். நாலைந்து வயதிலேயே தம்முடைய தாயைத் தமக்குத் தெரியாதவிஷயங்களைக் கேட்கத்தொடங்கினார். அதற்கு அவள் "வாசி, வாசித்தால் தெரியும்" என்று சொல்வாள். தாயின் நற்போதனையால் தெரியாதவற்றைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று ஆவலும் மனவுறுதியும் உண்டாயின; ஏனாவர்த்தியில் வாசிப்பில் கவலை அதிகரித்தது. பள்ளிக்கூடத்தில் கல்விபயிலும் போது வகுப்பில் படிக்கும் பாடம்போக அதிகமாகத் தாமே வாசித்துவருவார். இவருடைய விடாமுயற்சியையும் புத்திநுட்பத்தையும் கண்டு அதிசயம் அடைந்த ஒரு உபாத்தியாயர் இவரை ஓர் உதவியுமில்லாமல் விட்டு விட்டாலும் கீர்த்தியும் ஐசுவரியமும் சம்பாதிப்பதற்கு மார்க்கத்தைத் தேடிக்கொள்ளுவார் என்று சொன்னார். அப்போது சிலநாட்களில் இராமுழுதும் வாசித்துக்கொண்டேயிருப்பார். தூக்கம்வராதிருக்கும்படிக் காப்பியும் தேத்தண்ணீரும் சாப்பிடுவார். மற்ற வாசிப்பில் அவகாசம் நேரிட்டபோது தருமசாஸ்திரம் பார்த்துவருவார். அக்காலத்தில் தம்முடைய தாயினிடத்துக்குவருகிற நியாயவாதிகள் மயங்கும்படியாகத் தருமசாஸ்திரத்தில் கேள்விகேட்பார். எக்காலத்திலும் யாவரிடத்திலும் புதுமையாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயங்களைத் தவறாமல் தெரிந்து கொள்ளுவார். ஆக்ஸ்போர்ட் சர்வகலாசாலையில் கிரீக்கு, லத்தீன் முதலிய பாஷைகளைக் கற்றுவரும்போது, சர்வகலாசாலை சாத்தியிருக்கிற விடுமுறைகாலங்களில் இதலி, இஸ்பேன், போர்சுகீஸ், பிராஞ்சு முதலிய பாஷைகளையும் படித்துக்கொண்டு குதிரையேற்றமும் சிலம்பமும் தெரிந்துகொண்டார். குடியானவனுக்குண்டான இடம் பொருள் ஏவலாவ் ராஜகுமாரர் படிக்கக்கூடிய படிப்பைப் படித்துக்கொண்டதாக ஒவ்வொரு சமயத்தில் சொல்லிக்காட்டுவார். ஸ்பென்ஸர் என்ற ஓர் பிரபுவின் வீட்டில் தாம் உபாத்தியாயராக இருந்தபோது நடனம், கத்திச்சிலம்பம், சங்கீதம், ஜர்மன்பாஷை இவற்றைக் கற்றுக்கொண்டார். தருமசாஸ்திரம் வாசித்துவரும்போது ஈசியஸ் என்பவர் செய்த உபந்நியாசங்களைத்

கக்கூடாது. வயது முதிர்ந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அனுசரித்துவருகிற பழமையான வழக்கங்கள் நியாயமல்லவென்று ரூபிப்பதுமாத்திரம் போதாது. அதில் வரும் தீங்கை அனுபவத்தில் காட்டவேண்டும். ஒரு காரியத்தை நல்லதென்று சொல்கிறதுமாத்திரம் அல்ல, அதை அனுசரிக்கிற மார்க்கமும் இன்னதென்று காட்டவேண்டும். மனிதருடைய தராதரத்தைத் தெரிந்துகொண்டால் காரியம் முடிவுபெறும். அன்றியும் அவரவர்களுடைய எண்ணத்தையும், கோட்பாட்டையும், மனதையும் அசட்டைசெய்யாமல் தக்கபடி மதித்து, நாம் சொல்வதை மற்றவர்கள் அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று நாம் விரும்புவதுபோலவே, அவர்கள் சொல்வதில் இருக்கும் குணத்தை நாம் அங்கீகரிக்கவேண்டும். மரியாதை தெரியாதவன் மனிதனன்று. கடையில் சாமான்வாங்க வருகிறவர்களிடத்தில் எவ்வளவு மரியாதையாக நடந்துகொள்ளுகிறோமோ அவ்வளவும் நல்லது. வியாபாரி அசட்டையாயிருந்தால் அநேகர் அதினால் மனஸ்தாபப்படுவார்கள். என்னசெய்தாலும் திருப்தி அடையாதவர்கள் சிலருண்டு. சிலர் எந்தச் சரக்குகொடுத்தாலும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறதில்லை. சாமான்கொடுப்பதில் வியாபாரிகளால் தாமதம்நேரிட்டால், தம்மையும் தாம் கொடுக்கிற கிரயத்தையும் அவ்வியாபாரிகள் மதிக்கிறதில்லையென்று நினைக்கிறவர்களும் சிலர் இருக்கிறார்கள்.

நல்லவியாபாரிக்குக் கோபம் கூடாது. அன்றன்றைக்கு வியாபாரத்தில் நடக்கிற பிசகுகளால் மனதுக்கு வருத்தம் உண்டாகும். வியாபாரி பிசகிப்போனால் அப்போது கேட்டுச் சகிக்கக்கூடாமல் பலபேர் பலவாறாகப் பேசுவார்கள்; இந்தச் சமயங்களில் சாமர்த்தியமாக நடந்துகொள்ளவேண்டும். வியாபாரிகளுக்குப் பலபேர் பலவிதமாக எழுதுவார்கள்; சிலர் வியாபாரிக்குத் தோஷத்தைக்கற்பித்தும், வாங்கின சாமானுக்குப் பணம் தரவேண்டுமென்றுகேட்டால் அதை அவமதித்தும் பேசுவார்கள். இவ்விஷயங்களில் யாதொன்றையும் பாராட்டாமல் துணிவாய் இருப்பதுதான் சாமர்த்தியம். வியாபாரஞ்செய்பவன் வந்தவனிடத்தில் அதிகமாகப் பேசினால் அவன் அந்தக் கடையைவிட்டு வேறொரு கடைக்குப் போய்விடுவான்; பேச்சுகொடுத்துச் சாமான் வாங்கும்படியாகச் செய்யவேண்டிய சமயமும் மனிதர்களும் உண்டு. இப்படிப் பலவிதமாய் இருக்கிற மனிதர்களுடைய தன்மையை வியாபாரிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது முக்கியம். முகத்தைப்பார்த்துக் குணத்தைக் கண்டுபிடிக்கிற சாமர்த்தியமும் வேண்டும். இந்தச் சாமர்த்தியத்தாலேயே வியாபாரிகள் அநேகர் விருத்தியடைந்திருக்கிறார்கள். இது சிலருக்குச் சுபாவமாக இருக்கும், மற்றவர்கள் அநுபவத்தால் சம்பாதிக்கவேண்டும். ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருவிதமாகச் சிநேகித்து வசப்படுத்திக்கொள்ளலாம். அவரவர்களுடைய நோக்கத்தைத் தெரிந்துநடக்கவேண்டும். சிலர் கடையில் சாமான்வாங்கினபின்பு சற்றுநேரம் உட்கார்ந்து பேசிவிட்டுப்போக விரும்புவார்கள்; அவர்களைத் தாக்ஷிணியமில்லாமல் போகும்படிச் சொல்வது நியாயமல்ல. அவர்கள் போகும்படியாகவும், அவர்கள் இன்னும் சற்றுநேரம் இருந்துபோவது நமக்குச் சந்தோஷமென்று தோன்றும்படியாகவும் செய்துகொள்வதும் சாமர்த்தியம். கடையைவிட்டுப் போகும்போது சந்தோஷமாகப் போகும்படிச்செய்யவேண்டும். வியாபாரம் செய்யவந்தவர் வாங்கினசரக்கைத் தாமே எடுத்துக்கொண்டுபோவதற்கு அசாத்திய

மாக இருக்கிற சமயம்பார்த்து அதைத் தூக்கிக்கொண்டுபோவதற்கு ஒரு ஆளை அனுப்புகிறது அவருக்குச் சந்தோஷமாகும். கடைக்கு வருகிறவர்களை மரியாதையாக அழைத்தும் அதை விட்டுப்போகிறவர்களைச் செலவு கொடுத்து அனுப்பியும் கவனமாக வியாபாரம்செய்தால் யாவரும் பிரியப்படுவார்கள்.

இவ்வாறுக்செய்யும் மரியாதையே சாமர்த்தியம் என்னப்படும். பிரியப்படாதகாரியத்தைப் பிரியப்படும்படியாகச் செய்கிறவன் சமர்த்தன் என்று எண்ணப்படுவான். வியாபாரத்தில் தனக்கு நஷ்டம் நேரிடாமலும் வாங்குகிறவர்கள் சந்தோஷப்படும்படியாகவும் நடப்பவனே சமர்த்தன். நாம் மற்றொருகடையில் சரக்கு வாங்கப்போனால் எவ்விதமாக நம்மிடத்தில் அந்த வியாபாரி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று பிரியப்படுகிறோமோ அவ்வாறே நம்முடைய கடைக்கு வருகிறவர்களிடத்தில் நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அதிகமாக முகநட்புப்பேசி வணங்கி ஊழியம் செய்யவேண்டுவதில்லை. பொறுமையும் பிறர்நன்மையைப் பாராட்டுதலும் மரியாதையான ஒழுக்கமும் ஒருவருக்கும் மனஸ்தாபமில்லாமல் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற எண்ணமும் இருந்தால் வியாபாரத்தில் விருத்தியடையலாம்.

தகுந்தசமயத்தில் காரியத்தை முடிப்பது பெரிய சாமர்த்தியம். இதனால் வியாபாரிகள் சிலர் விசேஷமாக விருத்தியடைந்திருக்கிறார்கள்.

பிள்ளைகளைப் பயிற்றுவதில் பெற்றோர்களுக்குச் சாமர்த்தியம்வேண்டும். பிள்ளைகள் பிசகுசெய்தால் அடித்து வருத்தப்படுத்தவேண்டுவதில்லை; பிசகு இன்னதென்று அவர்களே தெரிந்துகொள்ளும்படியாக விவேகத்தை உண்டாக்கவேண்டும். நம்முடைய கரணகளேபரங்கள் எல்லாம் நம்முடைய நன்மைக்காகவே உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன; ஆயினும் அவைகளைப் போனவழியேவிடாமல் நல்லவழியில் திருப்பிவிடுவது நம்முடைய கடமை. சில பிள்ளைகள் சற்றுநேரங்கூடச் சும்மாயிராமல் ஓடியாடுவதும் எறிக்குதிப்பதுமாக இருக்கிறார்கள்; ஏனெனில் வேலையில்லாமல் சும்மாயிருப்பது அவர்களுக்கு வருத்தமாயிருக்கின்றது. பெற்றோர்கள் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் அவரவர்களுக்குத்தக்க வேலையைக்கொடுப்பார்கள். இவ்வாறே யஜமானனும் துரைத்தனத்தாரும் வேலையாட்களையும் குடிகளையும் தக்க வேலைசெய்து காலங்கழிக்கும்படியாக ஏற்பாடுசெய்வார்கள்.

பெரிய வியாபாரத்துக்கும் சில்லறை வியாபாரத்துக்கும் வித்தியாசமிருக்கின்றது. என்னவென்றால், சில்லறை வியாபாரத்தில் வாங்குகிறவனைப் பார்க்கிலும் விற்கிறவனுக்குச் சரக்குகளின் வித்தியாசமும் விலையின் தாரதம்மியமும் நன்றாய்த் தெரிந்திருக்கும். உபாயமான சரக்கு வாங்குகிறவர்கள் பல வியாபாரிகளிடத்தில் போய் விலைவாசிகளை விசாரியார்கள். ஆகையால் சில்லறை வியாபாரிகள் நியாயமான விலையைத் தாமே சொன்னாலொழிய, வாங்குகிறவர்களுக்கு இன்னது சரியானவிலையென்று தெரியாது. ஆகையால் இவ்விஷயங்களில் யோக்கியனென்று தெரிந்த வியாபாரியினிடத்திலேயே வாங்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மோசம்நேரிடும்.

சாமர்த்தியம் சிலருக்குச் சுபாவத்திலேயே உண்டாயிருக்கும். பழக்கத்தினால் சாமர்த்தியம் உண்டானபோதிலும் சுபாவ சாமர்த்தியத்துக்கு ஈடாகாது. இன்னசமயத்தில் இன்னது செய்யவேண்டுமென்று சிலர் பிச

REINDEER—துருவதேசத்துக் கலைமான்கள்.